

SEZNAM HRANIČNÍCH URČOVATELŮ

- **Lex fori** – právní řád místa sídla soudu nebo úřadu, který řízení vede
- **Lex causae** – právní řád, kterým se řídí základní vztah
- **Lex electa / Lex voluntatis** – právní řád zvolený účastníky smlouvy
- **Lex patriae** – právní řád státu, jehož příslušníkem je fyzická osoba
- **Právní řád místa bydliště fyzické osoby**
- **Lex domicilii** – právní řád domicilu fyzické osoby (v některých právních řádech)¹
- **Lex incorporationis** – právní řád, podle něhož byla založena právnická osoba
- **Právní řád sídla právnické osoby**
- **Lex loci actus** – právní řád místa, v němž byl učiněn právní úkon
- **Lex loci conclusionis contractus** - právní řád místa uzavření smlouvy
- **Lex loci delicti** – právní řád místa nedovoleného úkonu, deliktu
- **Lex loci delicti commissi** – právní řád místa události zakládající nárok na náhradu škody
- **Lex loci damni infecti** – právní řád místa vzniku škody
- **Lex loci laboris** – právní řád místa výkonu práce
- **Lex loci solutionis** – právní řád místa plnění
- **Lex rei sitae** – právní řád místa polohy věci
- **Lex loci expeditionis** – právní řád místa odeslání věci
- **Lex loci destinationis** – právní řád místa určení věci
- **Lex monetae** – právní řád místa, kde platí měna, v níž se má plnit peněžní závazek

¹ Domicil je institut využívaný zejména v anglickém právu. Představuje úzkou vazbu fyzické osoby k určitému místu, její „zakořenění“ do právní oblasti. Domicil lze nabýt narozením podle rodičů (domicil původu) nebo usazením v určité oblasti (domicil zvolený). Dále existuje tzv. domicil závislý, který se řídí domicilem rodičů nezletilého dítěte. V určitém okamžiku může mít každá osoba jen jeden domicil. Kromě domicilu rozlišuje anglické právo pojmy „(ordinary) residence“ a „habitual residence“, které se blíží kontinentálnímu pojetí „bydliště, sídla“. Domicile ve francouzském pojetí je tzv. zákonné bydliště, které nemusí odpovídat tomu, kde osoba skutečně žije. Kromě toho je domicile relevantní pro správní účely – musí zde existovat určité pouto (nemovitost, zaměstnání), vůle mít zde bydliště. Uplatňuje se v otázkách osobního stavu. „Obvyklé bydliště“ (résidence habituelle) má ve vztahu k domicile subsidiární charakter, uplatňuje se v ekonomické oblasti. Viz Rozehnalová, N., Týč, V. Evropský justiční prostor v civilních otázkách. Brno: Masarykova univerzita, s. 195 a násl.

- **Lex loci protectionis** – právní řád místa ochrany práva k nehmotnému statku
- **Lex loci concursus** – právní řád místa, kde probíhá konkurzní řízení
- **Lex loci arbitri** – právní řád místa vedení rozhodčího řízení
- **Lex banderae** – právní řád státu vlajky námořní lodi
- **Lex loci celebrationis** – právní řád místa provedení obřadu
- **Právní řád registrace dopravního prostředku, při jehož provozu dojde ke vzniku škody, místo registrace letadla / říční lodi / vlaku**
- **Právní řád místa, v němž poškozená osoba získala výrobek, z něhož jí vznikla škoda**
- **Právní řád místa, v němž je obvykle umístěn dopravní prostředek**
- **Právní řád místa registrace registrovaného partnerství**
- **Právní řád státu, na jehož trhu je subjekt činný**
- **Lex loci server** – právní řád místa, kde je umístěn server
- **Lex consumeri** – právní řád místa bydliště spotřebitele
- **Lex publicationis** – právní řád místa, kde bylo dílo poprvé zveřejněno
- **Lex originis** – právní řád státu původu díla / kulturního statku